

Akceptuję
HDM

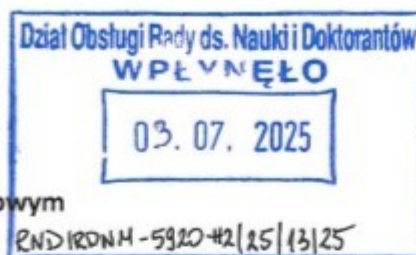
Prof. dr hab. n. med. Barbara Jarząb

Gliwice, 3.07. 2025

Zakład Medycyny Nuklearnej i Endokrynologii Onkologicznej

Narodowy Instytut Onkologii –PIB

Oddział w Gliwicach

Opinia o dorobku naukowym i osiągnięciu naukowym

p. dr. med. Małgorzaty Buksińskiej-Lisik

Opinia została przygotowana na podstawie następujących dokumentów:

1. List Pani Przewodniczącej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego informujący o powołaniu mnie na recenzenta.
2. Analiza bibliometryczna publikacji p. M. Buksińskiej-Lisik, wykonana przez bibliotekę uczelnianą WUM
3. Kopia dyplomu doktorskiego
4. Autoreferat

DOTYCHCZASOWY PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Pani dr med. Małgorzata Buksińska-Lisik ukończyła studia lekarskie na Akademii Medycznej w Warszawie w roku 1994, dyplom specjalisty pierwszego stopnia w zakresie chorób wewnętrznych uzyskała w 1998 roku, dyplom drugiego stopnia w 2002 roku, a w roku 2007 uzyskała dyplom specjalisty w dziedzinie kardiologii.

Dyplom doktora nauk medycznych otrzymała w 2014 roku na podstawie rozprawy „Ocena funkcji i struktury serca pacjentów z chorobą Wilsona” w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie.

Od 1996 pracowała jako asystent, kolejno starszy asystent, zastępca kierownika oddziału, a następnie kierownik Oddziału Kardiologii Międzyzleskiego Szpitala Specjalistycznego w Warszawie

Od 2017 roku do nadal pracuje jako asystent w III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii Wydziału Lekarskiego WUM. Obecnie jest kierownikiem Oddziału Kardiologii i Chorób Wewnętrznych w Zespole Oddziałów Klinicznych III Kliniki Kardiologii Wydziału Lekarskiego WUM w Międzyzleskim Szpitalu Specjalistycznym w Warszawie.

Nie mam żadnych danych, pozwalających podejrzewać, że dr Buksińska-Lisik już wcześniej występowała z wnioskiem o habilitację.

OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Pani dr med. Małgorzata Buksińska-Lisik przedstawiła osiągnięcie naukowe pt „ Czynniki ryzyka sercowo-naczyniowego u pacjentów z cukrzycą typu 1 kwalifikowanych do przeszczepienia trzustki”. W ramach tego cyklu przedstawiła 4 prace oryginalne, których jest pierwszym autorem. łączny IF tych prac wynosi 13,6, a MNSW 410 punktów.

Prezentowany cykl prac wchodzi w skład obszerniejszego projektu, prowadzonego we współpracy z Kliniką Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej WUM, mającego na celu optymalizację opieki kardiologicznej nad pacjentami z cukrzycą typu 1, którzy są kandydatami do przeszczepienia trzustki.

Możliwość przeszczepienia trzustki u chorych na cukrzycę typu 1 stanowi wielkie osiągnięcie współczesnej medycyny, ale wobec faktu, że obecnie kwalifikuje się chorych do tej operacji lub do jednoczesnego przeszczepienia trzustki i nerki w zaawansowanym wieku i w zaawansowanym stanie powikłań cukrzycy, przygotowanie chorych do tego zabiegu stanowi poważne wyzwanie dla kardiologii. Dr Buksińska-Lisik, jako doświadczony kardiolog, podjęła to wyzwanie i przedstawiła w swoim cyklu prac analizę modyfikowalnych czynników ryzyka sercowo-naczyniowego dla określenia, które z nich mają najsilniejszy związek z występowaniem choroby wieńcowej w tej populacji.

W pracy „Vitamin D deficiency as a predictor of high prevalence of coronary artery disease...” przeanalizowała związek, jaki zachodzi pomiędzy stężeniem witaminy D a częstością występowania choroby wieńcowej u potencjalnych biorców trzustki. Niedobór witaminy D obserwowano u ponad 40% badanych, znacznie częściej, niż u badanych bez choroby wieńcowej. Jakkolwiek nie można ustalić związku przyczynowo-skutkowego, obserwacja ta stanowi ważne odkrycie, które może doprowadzić do zmniejszenia ryzyka choroby wieńcowej u tych chorych. Praca ta była opublikowana we *Frontiers of Endocrinology* w 2021 roku.

W kolejnej pracy, opublikowanej w *J. Clin. Med.* w 2022 roku, przeanalizowała związek między podwyższonym stężeniem kwasu moczowego a częstością występowania choroby wieńcowej u pacjentów kwalifikowanych do przeszczepienia trzustki z nerką. Przy przyjęciu progów diagnostycznych, związanych z ryzykiem choroby wieńcowej w populacji ogólnej, w badanej grupie chorych kwalifikowanych do przeszczepienia, obserwowano, że stężenie kwasu moczowego było istotnie wyższe u chorych na chorobę wieńcową niż u pacjentów bez choroby wieńcowej. Podwyższone stężenie kwasu moczowego stwierdzono u blisko 2/3 chorych z chorobą wieńcową, a zwiększenie stężenia kwasu moczowego o 1 mg/dl zwiększało dwukrotnie częstość występowania choroby wieńcowej w badanej grupie. Autorka wnioskuje, że konieczne jest włączenie oceny stężenia kwasu moczowego do standardowej diagnostyki kardiologicznej przy kwalifikacji do przeszczepienia trzustki. Badania prospektywne pokażą, czy zastosowanie prób obniżenia jego poziomu będzie pomocne.

W następnej pracy, opublikowanej w *Diagnostics* w 2023 roku, autorka przeprowadziła szczegółową ocenę zależności pomiędzy występowaniem choroby wieńcowej a poszczególnymi wartościami dobowego ciśnienia tętniczego, poszukując parametru najistotniejszego dla chorych kwalifikowanych do przeszczepienia trzustki. Zdecydowana większość pacjentów z nadciśnieniem tętniczym przyjmowała leki hipotensyjne, a mimo to ponad połowa badanych nie osiągała celu terapeutycznego. Wieloczynnikowa regresja logistyczna wykazała, że wartość dziennego ciśnienia tętna okazała się najsilniejszym wskaźnikiem występowania choroby wieńcowej, wskazując, że pomiar ten może być cennym narzędziem identyfikacji pacjentów, najbardziej narażonych na występowanie choroby wieńcowej.

Kolejna praca z tego cyklu, opublikowana w *Clinical Diabetology* w 2024 roku zawiera ocenę rozpowszechnienia głównych czynników ryzyka sercowo-naczyniowego i ich związku z występowaniem choroby wieńcowej u potencjalnych biorców trzustki. Co ciekawe, nie stwierdzono istotnego związku między liczbą powszechnie znanych czynników ryzyka a chorobą wieńcową. Wykazano natomiast istotne statystycznie różnice w zakresie poszczególnych parametrów lipidowych i wartości ciśnienia tętniczego, co sugeruje, że stopień kontroli danego czynnika jest znacznie istotniejszy niż sam fakt jego występowania.

Opisane badania mają znaczące implikacje kliniczne. W dobie medycyny spersonalizowanej konieczne jest takie określenie czynników ryzyka w wyszczególnionej grupie chorych, które będą miały potencjalne znaczenie dla zmniejszenia ryzyka choroby wieńcowej. Autorka uważa,

że opieka kardiologiczna dla tych chorych powinna rozpoczynać się znacznie wcześniej i obejmować szeroko zakrojoną profilaktykę, mającą na celu spowolnienie progresji choroby wieńcowej. Jest to tym bardziej istotne, że Autorka wykazała w swoich badaniach znaczenie niestandardowych czynników ryzyka sercowo-naczyniowego u chorych z cukrzycą typu 1, przygotowywanych do przeszczepienia trzustki.

DOROBIEK NAUKOWY POZA OSIĄGNIĘCIEM NAUKOWYM

Kandydatka charakteryzuje się dorobkiem naukowym, obejmującym 35 prac, w tym 18 prac oryginalnych i 16 prac pierwszoautorskich. Autorka w swoim autoreferacie podaje, że łączna punktacja IF wynosi 49,57, z czego znakomita większość dotyczy prac opublikowanych po doktoracie.

Kandydatka informuje o swojej współpracy naukowej, w tym współpracy z Instytutem Psychiatrii i Neurologii w Warszawie, w ramach której dokonała oceny kardiologicznej chorych z rzadkimi chorobami neurodegeneracyjnymi, w tym z chorobą Wilsona oraz chorych z neurodegeneracją związaną z białkiem błony mitochondrialnej (MPAN). Efektem współpracy stały się 2 prace oryginalne.

Autorka podjęła także współpracę z Wojskowym Instytutem Medycznym w Warszawie, która dotyczyła rokowania u chorych po nagłym zatrzymaniu krążenia. Wyniki zawarto w 2 pracach oryginalnych.

Kolejna współpraca naukowa została podjęta z Houston Medical School, USA i dotyczyła mechanizmów prowadzących do korzystnego remodelingu mięśnia lewej komory, obserwowanego po odciążeniu niewydolnego serca, która zaowocowała 2 publikacjami oryginalnymi.

Autorka uczestniczyła także w wielośrodkowych badaniach nad wpływem częstości rytmu serca na pomiar cząstkowej rezerwy przepływu w naczyniach wieńcowych, opublikowanych w International Journal of Cardiology.

SZKOLENIA ZAGRANICZNE

Kandydatka odbyła następujące szkolenia:

1. Jako Visiting Fellow Cardiology, Dept., Division of Internal Medicine, University of Houston Medical School, Houston, USA
2. 2. Observership Advanced Heart Failure Program, Houston Methodist DeBakey Heart&Vascular Center, Houston, USA.

OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNE, ORGANIZACYJNE I POPULARYZUJĄCE NAUKĘ

Kandydatka była wykładowcą na kursie atestacyjnym z kardiologii w latach 2003-2004.

Ponadto, jako nauczyciel akademicki, prowadziła zajęcia ze studentami Wydziału Lekarskiego, praktyki śródroczne z zakresu kardiologii dla studentów Wydziału Ratownictwa Medycznego WUM. W jej dorobku dydaktycznym jest też kierownictwo specjalizacji 4 dyplomowanych specjalistów.

Kandydatka brała także udział w organizacji szeregu szkoleń we własnym Szpitalu, a także w działaniach organizacyjnych Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego.

Jest współautorem szeregu rozdziałów szkoleniowych Kardiologii Polskiej, rozdziałów w podręcznikach i monografiach naukowych, oraz zaproszonym wykładowcą na konferencjach naukowo-szkoleniowych.

PODSUMOWANIE

Dr Małgorzata Buksińska-Lisik wykazała się oryginalnym osiągnięciem naukowym, wnoszącym ważny wkład do światowej medycyny. Jej dorobek naukowy jest wartościowy i oryginalny.

Jak przedstawiłam w swojej opinii, Habilitantka wypełniła wszystkie kryteria przewidziane ustawą i dlatego mam zaszczyt wnioskować do Rady Dyscypliny Nauk Medycznych WUM oraz do Rady Doskonałości Naukowej o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.